

Maar ook dat je moet proberen echt in de stilte binnen te gaan om te luisteren naar Gods woord dat opborrelt in je hart. Nee, je hoeft daarvoor niet naar de hemel te klimmen! Dit is een gebed van Teresa van Avila (zie over haar www.karmel.be) uit de 16de eeuw, waarin ze dat heel duidelijk maakt:

Gebed

*Mijn God,
ik hoef niet naar de hemel te klimmen
om met U te spreken
en bij U mijn vreugde te vinden.
Ik moet mijn stem niet verheffen
om met U te praten.
Al fluisterde ik heel zacht,
Gij hoort mij reeds:
want Gij zijt in mij,
ik draag U in mijn hart.
Om U te zoeken
heb ik geen vleugels nodig,
ik heb me enkel stil te houden,
in mezelf te kijken,
mij niet te verwijderen
van een zo hoge Gast.
Als bij mijn broeder,
mijn beste vriend,
mag ik bij U verblijven,
U zeggen wat mij bedrukt,
U vragen mij te helpen;
ik weet
dat Gij mijn God en Vader zijt
en ik- hoe onwaardig ook-
uw kind.*

♪ Zingen?

- Spreek Heer, spreek want ik luister, Elly en Rikkert
- Spreek een woord Heer, spreek ons aan, Jongerenkerk Venlo

Ka-dootje 3

dialogoog

☺ Denk eens na over hoeveel keer jij op één dag in dialoog treedt met iemand: via sms, chat, skype, in de klas, op straat, thuis... Ongelooflijk dat wij mensen een 'taal' hebben waarmee we met elkaar kunnen spreken. Dat is een echt godsgeschenk. Vogels fluiten ook wel tegen elkaar op en honden blaffen naar elkaar, maar zo heen en weer praten (de letterlijke vertaling van 'dialogoog'), dat kunnen alleen mensen! Iedereen draagt zijn hart alleen, wat je denkt en voelt is uniek, niemand kan écht in de schoenen van je gevoelens staan, maar taal maakt het ons mogelijk in dialoog te gaan en toch iets te laten vermoeden. Dat betekent dus ook: je kwetsbaar opstellen, je bloot geven... én luisteren naar de ander in zijn kwetsbaarheid. Eenvoudig is het niet. Het is een heel avontuur!

☺ Volwassenen denken wel eens dat al dat sms'en en chatten een echte verarming van de dialoog bij jongeren met zich meebrengt. Ga je daarmee akkoord? Of is het soms niet honderd keer makkelijker je gevoelens, dromen, angst... toe te vertrouwen aan iemand die je op dat ogenblik niet ziet?

Best is de persoon aan de andere kant wel iemand die je kent en vertrouwt, want je beseft ongetwijfeld hoeveel risico's internetcontacten met zich meebrengen. Ben jij zo iemand die liever geen oogcontact heeft? Een mama van tieners vertelde me: "Als de kinderen me iets willen zeggen, gaan ze tegen de deur van het toilet zitten: dan moet ik wel luisteren, want ik kan niet weg om rap iets anders te doen! En dan moeten zij me niet in de ogen kijken..." Tijdens onze jongerenweekends werken we vaak met

schrijfboekjes en een schrijfgesprek: iedereen heeft er altijd deugd van. Maar ook volwassenen kruipen wel eens in de pen om aan elkaar te zeggen wat fijn is en wat pijn is. In Marriage Encounter (gespreksgroepen voor koppels) wordt er op deze manier veel gedialoogd. Dat is waardevol. Maar de échte dialoog, da's nog een ander paar mouwen. Laten we het maar zeggen zoals het is: dialogeren is een kunst, en geen van ons, hoe oud of jong ook, raakt er ooit in volleerd. Maar... je kunt er wél in leren. Je kunt stappen zetten om een dialoog beter te laten verlopen. Een paar tips?

Ka-dootje 3

☺ TIPS!

- Dialoog vraagt dat je spreekt en luistert. Maar misschien ben je best eerst eventjes stil voor je iets van jezelf prijsgeeft of voor je antwoord geeft aan iemand.
- Dialoog vraagt ook dat je vertrekt vanuit de houding: "Ik kan me ook vergissen. De ander kan gelijk hebben." Of: "Wat de ander denkt en zegt is even waardevol als wat ik denk en zeg".
- Dialoog vraagt vrijmoedigheid: je mag echt zeggen wat je zelf denkt. Daarvoor moet je kunnen vertrouwen: dat wil zeggen dat je weet dat de ander je ook graag blijft zien als je een heel andere mening hebt dan hem of haar - en omgekeerd: jouw genegenheid mag ook niet afhankelijk zijn van het anders-zijn van je gesprekspartner. De angst om niet meer geliefd te zijn blokkeert de dialoog.
- Aan een dialoog begin je met het oog op het welzijn van de ander, niet om hem of haar te kwetsen, te vernederen, maar om hem of haar een plaats te geven in de grote ruimte van het denken en spreken.
- Dialoog is ook een avontuur van luisteren: je laat de ander uitspreken terwijl je aandachtig luistert, nog niet meteen een antwoord zit te verzinnen dat beter of sterker is.
- Niet alles moet besproken worden. Iedereen heeft recht op zijn intimiteit, zijn 'geheime tuin'.
- En, zoals Socrates al zei: Ken jezelf! Probeer je reacties te 'beheren' en te beheersen uit respect voor de ander. Hier zie je hem, die goeie ouwe Socrates!

☺ Gebed is dialoog

Zoals je met mensen in dialoog gaat, kun je dat precies hetzelfde met God- of toch niet: het is een beetje anders. Je moet geloven dat Hij aan de overkant naar je luistert. Hij lijkt soms ver, je kunt de indruk hebben dat je tijdens het bidden tegen een muur praat. 'God geeft toch geen antwoord?' zeggen veel mensen. Dat weten we nog niet zo zeker... Hij heeft véél manieren om tot je te spreken. Via andere mensen, de natuur, de muziek en alle andere vormen van schoonheid, via de stilte - en uiteraard: via zijn Woord in de Bijbel! Je zou kunnen zeggen dat de God van de christen in zich al dialoog is. We noemen Hem Vader, Zoon en Geest, zoals Jezus ons dat heeft geleerd, en toch is Hij één God. Er is reliëf in God! Deze Drie-eenheid is voortdurend met elkaar in dialoog, één en al aandacht, één en al luisterend en sprekend. Maar nu zijn we te theologisch: straks denk je dat we Chinees spreken en dat we het praten inderdaad aan onze GSM moeten overlaten!. Beter even kijken naar hoe God met mensen in dialoog treedt, en omgekeerd.

☺ God spreekt ons aan

Inderdaad, God heeft het eerste woord, en het zou ons niet verbazen als Hij ook het laatste krijgt! Al in de schepping merk je hoe krachtig zijn woorden zijn: als Hij spreekt, gebeurt het ook. De eerste woorden die God in de Bijbel richt tot de mens zijn: "Mens, waar ben je?". Dat is een beetje zielig. God heeft de mens alles gegeven, en toch verstoppen de mensen zich voor Hem, én voor elkaar. Lap, daar gaat de dialoog. Gelukkig is God alle eeuwen door blijven spreken: tegen Abraham, Mozes, de profeten... Hoe moet je dat spreken begrijpen? Als een innerlijke stem die in je hart woorden vormt op een moment dat je leeg bent van jezelf en tijd maakt om te luisteren, wanneer je al je verstrooidheden eventjes kwijt bent. Hoewel: God laat zich niet tegenhouden door onze verstrooidheid! En natuurlijk: als God spreekt, verwacht Hij een antwoord: dat is dialoog. 'Hier ben ik!' zeggen Bijbelse mensen vaak. 'Wat verwacht U van mij?' Ze vertellen ook veel onzin aan God: excuses die ze verzinnen om iets niet te moeten doen. Dat ken je wel. In de Bijbel vind je een boek waarin mensen voortdurend spreken, dus bidden, tot God: de psalmen.

☺ Zijn meest liefdevolle dialoog

Het meest liefdevolle woord dat God tot ons gesproken heeft, is zijn Zoon Jezus. In Hem heeft God zich helemaal uitgesproken. Als je dus naar Jezus kijkt en naar de manier waarop Hij in dialoog gaat met mensen - vol geduld, aandacht, respect... - en met God die Hij Vader noemt, kun je véél leren over dialogeren.

Tijd om je wat verhalen voor te stellen waarin God en mensen in dialoog gaan! Exodus 3, de roeping van Mozes, is héél mooi. Je ziet hoe God Mozes helemaal laat uitspreken: al zijn angsten mag Mozes verwoorden. In de boeken van de profeten zoals Jesaja en Ezechiël vind je pareltjes: lees bv. Jesaja, hfdst. 51 tot 55, of Ezechiël 2. In de Psalmen zul je ook veel herkennen. En sommige gesprekken van Jezus zijn beroemd: Joh 4, het gesprek bij de put; Of Lucas 24, de Emmaüsgangers... te veel om op te noemen! Sla je Bijbel open: je komt altijd wel een dialoog tegen.

De karmelspiritualiteit is er eentje van vriendschap: vanuit de dialoog (het gebed) met God groei je in vriendschap met God en met mensen. Je hoeft er nooit ver naar te zoeken. Ook al is God zo anders dat we Hem nooit kunnen vatten, Hij is ook heel nabij. Hij is de Gast van je hart, maar ook de Gastheer, en als je echt bij iemand 'te gast' bent, dan kunnen er schitterende dialogen ontstaan. De Karmel zegt, zoals Jezus trouwens, dat je tegen God álles mag vertellen, van de kleinste tot de grootste dingen: je mag met Hem in dialoog gaan zoals je bent!

